

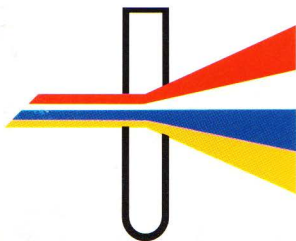
Klinisk Kemi i Norden

Tidskrift för Nordisk Förening för Klinisk Kemi

Sångbok för kliniska kemister

XXV Nordiska kongress i klinisk kemi
Tórshavn 23-27 juni 1996

Supplement
1996

Att skapa en sångbok för kliniska kemister är något som föresvävat mig länge. När man träffas är det positivt att kunna sjunga tillsammans. Melodierna kan man ju i allmänhet, men orden...

Riktig fart fick tanken i samband med Labqualitys möte i februari 1996. Till en gemensam middag hade man tagit fram ett sånghäfte. Vid min sida hade jag Torill Tørres från Nycomed, hon liksom jag uppenbart road av att sjunga. Under kvällen kastade jag fram tanken att Nycomed kanske skulle kunna sponsra framtagningen av ett sånghäfte, att vi kunde trycka det som ett supple-

ment till KKN och att det skulle vara klart till mid-sommar och kongressen i Þórshavn. Torill svarade positivt och återkom med positivt besked inom kort.

Jag skrev runt till redaktörerna och bad dem att ta fram tio sånger vardera. Alla redaktörerna var positiva och startade arbetet. Så småningom inflöt 10-15 sånger från vardera land. Av ekonomiska skäl skars de ned till sex per land. Nu när vi håller på med slutredigeringen har vi – trots många, många påstötningar – inte fått tillstånd att återge vissa av sångerna. De måste därför tyvärr utgå. Kvar är nu cirka fem sånger per land .

Betrakta detta häfte som ett provhäfte. Inom redaktionen arbetar vi oförtrutet vidare på en ta fram en större sångbok! Kom gärna med förslag!

Njut av sångerna!

Tack till Nycomed för sponsring!

Teckningarna har min gode vän och granne

Mats Jansson gjort! Heder åt honom!

Wo man singt, da lass dich ruhig nieder,

Böse Menschen haben keine Lieder!

Uppsala den 14 juni 1996

Kristoffer Hellsing

Innehåll

Sånger från Danmark

Det var en lørdag aften	6
Du danske sommer	8
Fjæriln vingad syns på Haga	10
Skuld gammel venskab rejn for go	12
Jyden han æ stærk og sej	14
Vila vid denna källa	15

Sånger från Finland

Vid en källa	18
Emma	19
Murheisna miesä	20
Vem kan segla förutan vind	21
Muurari	22

Sånger från Island	
A sprengisandi	26
Þingvalla söngur	27
Mikið lifandi skelfing	28
Suðurnesjamenn	30
Visur islendinga	32
Sånger från Norge	
Den glade vandrer	34
Det var en liten gutt	36
Mot i brystet	38
Mellan höga fjellen	40
Vi vandrer med freidig mot	43
Sånger från Sverige	
En sjöman älskar havets våg	46
Midsommarblomster	48
Bort allt vad oro gör	49
Här är gudagott att vara	50
Nu går sista visan	51

*Sånger
från
Danmark*

Det var en lørdag aften

Folkemelodi

1. Det var en lørdag aften ,
jeg sad og ventede dig,
du loved mig at komme vist,
men kom dog ej til mig!

2. Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
og hver en gang at døren gik
jeg tro'de, det var dig.

3. Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår;
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

4. Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind,
for du har få't en anden kær
og slagit mig af sind.

5. Jeg gik mig hjem så ene
hen ad den kirkesti,
og hvert et spor på stien var,
der faldt min tåre i.

6. De røde bånd og skønne,
som du engang mig gav,
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder til min grav.

7. Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor!

8. Jeg ville roser plukke,
jeg plukker inge fler;
jeg elsked dig så inderlig,
jeg elsker aldrig mer!

Du danske sommer

Otto Mortensen

1. Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

2. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn korn, korn
i drømme gror under månens horn.

3. Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

4. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

5. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn.
Vild, vild vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

6. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen !
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Thøger Larsen

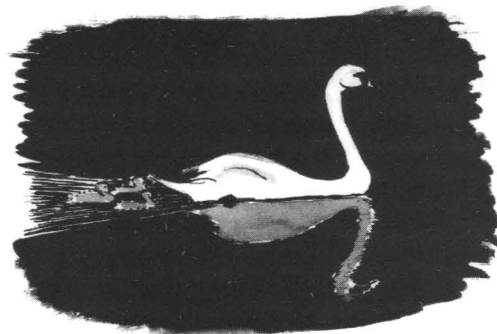
Melodi trykt med tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København

Fjäriln vingad syns på Haga

Carl Michael Bellman

1. Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun
sig sitt gröna skjul tillaga
och i blomman sin paulun;
minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt,
till en ny, högtidlig yra
eldas vid sefirens fläkt.

2. Haga, i ditt sköte röjes
gräsets brodd och gröna plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan.
Längst ur skogens glesa kamrar
höras täta återskall
än från den graniten hamrar,
än från yx i björk och tall.

3. Se, Brunnsvikens små najader
höja sina gyllne horn
och de frusande kaskader
sprutas över Solna torn;
under skygd av välvda stammar
på den väg man städad ser,
fålen yvs, och hjulet dammar,
bonden mildt mot Haga ler.

4. Vad gudomlig lust att röna
inom en så ljuvlig park
då man hälsad av sin sköna
ögnas av en mild monark!
Varje blick hans öga skickar,
lockar tacksamhetens tår -
rörd och tjust av dessa blickar,
själv den trumpne glättig går.

Carl Michael Bellman

Skuld gammel venskab rejn for go

Skotsk folkmelodi

1. Skuld gammel venskab rejn for go
og stryges fræ wor mind?

Skuld gammel venskab rejn for go
med dem daw så læng, læng sind?

Di skjøne ungdomsdaw, åja,
de daw så svær å find !

Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng , læng sind!

2. Og gi så kuns de glajs en top
og vend en med di kaw'.

Vi'el ta ino en jenle kop
for dem swunden gammel daw.

3. Vi tow – hwor hår vi rent om kap
i' æ grønn så mange gång!

Med al den trawen verden rundt
hår nu gjord æ bjenn lidt tång.

4. Vi wojed sammel i æ bæk
fræ gry til høns war ind.

Så kam den haw og skil wos ad.
Å, hwor er æ læng, læng sind!

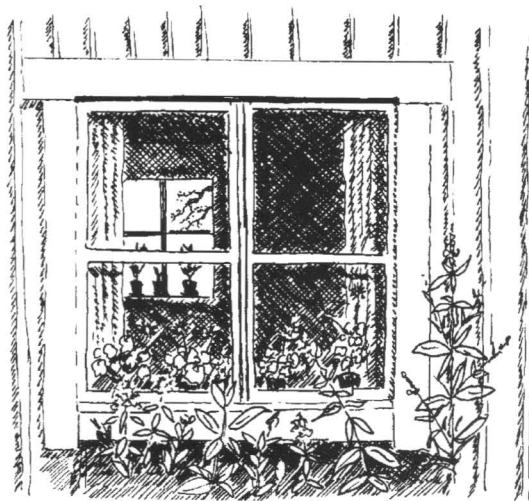
5. Der er mi hånd, do gamle swend!

Ræk øver og gi mæ dind.

Hwor er æ skjøn å find en ven,
en hån mist for læng, læng sind!

Robert Burns,

(Övers. Jeppe Aakjeer)

Jyden han æ stærk og sej

1. Jyden han æ stærk og sej,
modde båd i nøj å nej,
goer ed op, å goer ed nier
åller do fåtavt ham sier.

2. Føst næ dær æ nøe pofahr,
komme jyden ud å dar;
men han goer ett ind igjen,
fa´de uhn han hå gjent hen.

3. Lae vos ålti blyw ve de!
Fåer sin båen ka kjennes ve!
Søen et sind da hær i Noer
håll sæ ve, te ålt fågoer!

H. C. Simonsen

St. St. Blicher

Vila vid denna källa

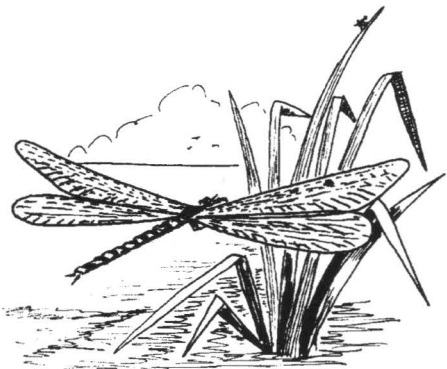
Carl Michael Bellman

1. Vila vid denna källa!
Vår lilla frukost vi framställa;
rött vin med pimpinella
och en nyss skjuten beckasin.
Klang, vad buteljer, Ulla,
i våra korgar, överstfulla,
tömda i gräset rulla
och känn, vad ångan dunstar fin!
Ditt middagsvin
ska vi ut krusen hålla
med glättig min.
Vila vid denna källa,
hör våra valthorns klang, kusin.

2. Präktigt på fältet pråla
än hingsten med sitt sto och fåla,
än tjurn han höres vråla,
och stundom lammet bråka tör.
Tuppen på taket hoppar,
och, liksom hönan, vingen loppa;
svalan sitt huvud doppar,
och skatan skrattar på sin stör.
Lyft kitteln, hör!
Låt kaffeglöden kola
där nedanför!
Präkigt på fältet pråla
de ämnen, som mest ögat rör.

3. Himmel, vad denna runden,
av friska lövträn sammanbunden,
vidgar en plan i lunden
med strödda gångar och behag.
Ljuvligt där löven susa,
i svarta virvlar grå och ljusa,
träden en skugga krusa
inunder skyars fläkt och drag.
Tag, Ulla, tag
vid denna måltidstunden
ditt glas som jag!
Himmel, vad denna runden
bepryds av blommor, tusen slag.

Carl Michael Bellman

Sånger från Finland

Vid en källa

F.A.Ehrström

1. Jag sitter, källa, vid din rand
och ser på molnens tåg,
hur, ledda av en okänd hand,
de växla i din våg.

2. Där kom en sky, den log så röd,
som rosenknoppen ler
Farväl ! Hur snart farväl den bjöd
för att ej komma mer.

3. Dock där en annan mera klar
och strålande igen!
Ack, lika flyktig, lika snar
försvinner även den.

J.L. Runeberg

Emma

Finsk folkvisa

1. Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoihan,
kun yhdessä tanssista palattiin?
Sinä sanasi annoit ja valasi vanhoit
ja lupasit iäti lempiä.
Oi, Emma, Emma, oi Emma, Emma,
ja lupasit iäti lempiä.

2. Sina sanoit vielä senkin,
että painappas pääsi
vasten mun palavaa rintaani!
Ja nuoren lempes ja viattoman rakkautes
lupasit lahjoittaa minule
Oi Emma, Emma jne.

3. Sina estelit minua epäilemästä
et sallinut minulle petosta.
Sinä omistit minut, minä omistin sinut
ja päätimme iäll tempäjä
Oi Emma, Emma jne.

4. Sina valasi taitoit ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.
Sinä hyljäsit minut, siks mä hyljäsin sinut
ja me päätimme läksi erota.
Oi Emma, Emma jne.

Vainö Siikaniemi

Murheisna miesä

Folkvisa

1. Murheisna miesnä jos polkusi kuljet,
keinon mä tiedän mi auttavi tuo
ennenkuin kuolossa silmäsi suljet,
istuppa piiriin ja laulaja juo!
Hei! Rullaati rullaati rullaati rulla.
Rullaati rullaati rullaalalei!

2. On elämä lyhyt kuin lapsella paita,
muuta kai siitä ei sanoa saa,
siks lauluista murheilles karsina laita,
veljet, on tässä meill riemujen maa.
Hei! Rullaati j.n.e.

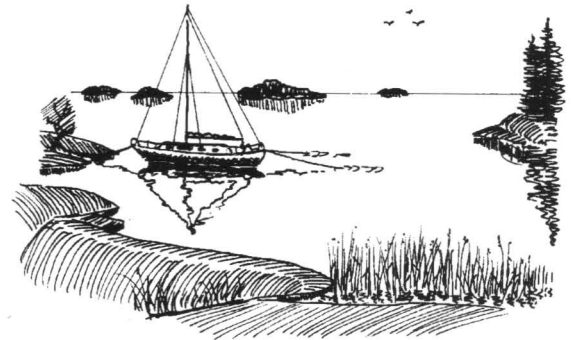
3. Kevättä kestää vain neljännesvuotta,
riennä siis joukkohon riemuitsevain!
Ystävä, nuori et liene sä suotta.
kätesi anna ja laulele ain!
Hei! Rullaati j.n.e.

Vem kan segla förutan vind

Åländsk folkvisa

Vem kan segla förutan vind,
vem kan ro utan årar?
Vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan årar,
men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

Muurari

Folkvisa

1. Kevät toi, kevät toi muurarin,
kevät toi, kevät toi maalarin,
kevät toi rakennukselle hanslarkarin
ja rannoille hampparin.

Niin paljon minä kärsinyt olen,
monta kyyneltä voudattanut,
niin monta minä lempinyt olen,
mutta yhtä vain rakastanut.

2. Kesällä töitä teki muurari
kesällä töitä teki maalaari,
kesällä tiötä teki hanslankari
ja rantojen hamppari.

Kuin veitsi minum rintaani viilsi
sinun katseesi viimeinen.
Se oli niin kylmä ja ylpee,
niin viekas ja petollinen.

3. Sysky vei, sysky vei muurarin,
sysky vei, sysky vei maalarin,
sysky vei rakennuksilta hanslarkarin
ja rannoilta hampparin
Oi, miksi minä tummana synnyin,
mik's en syntynyt vaaleana,
minun armaani ei lemmi tummaa,
hän lempii vain vaaleata.

4. Talvella nälkää näki muurari,
tavella nälkää näki maalari,
tavella nälkää näki hanslankari
-lihoi linnassa hamppari.
Niin paljon minä kärsinyt olen,
monta kyyneltä vuodattanut,
niin monta minä lempinyt olen,
mutta yhtä vain rakastanut.

*Sånger
från
Island*

A sprengisandi

Sigvaldi S. Kaldalóns

1. Ríðum, ríðum og rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell.
Hér á reiki er margur óhreinn andinn,
úr Því fer að skyggja á jökulsvell.
Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðast áfanginn.

2. Þei, Þei, Þei, Þei. Þaut í holti tófa,
Þurran vill hún blóði væta góm,
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
Útilegumenn Ódáðahraun
eru kannski að smala fé á laun.

3. Ríðum, ríðum rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki er gott að verða á hennar leið.
Vænsta klárin vildi ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.

Grímur Thomsen

Þingvallasöngur

Helgi Helgason

Öxar við ána
árdags í ljóma
upp rísi Þjóðlið og skipist í sveit.
Skjótum upp fána,
skært lúðrar hljóma,
skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
Fram, fram, aldrei að víkja.
Fram, fram, bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum,
tökum saman höndum,
stríðum, vinnum vorri Þjóð.

Steingrímur Thorsteinsson

Mikið lifandi skelfing

Franz Schubert

1. Að lífið sé skjálfandi lítið gras,
má lesa í kvæði eftir Matthías.
En allir vita hver örlög faer
sú urt, sem hvergi í vætu nær.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

2. Það sémir mér ekki sem Íslending
að efast um Þjóðskáldsins staðhæfing.
En skrælna úr Þurrki ég víst ei vil
og vökva því lífsblómið af og til.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítid hífadur.

3. Nú þekkest sú skoðun og þykir fín,
að þetta vort jarðlíf sé ekkert grín.
Menn eiga að lifa hér ósköp trist
og öðlast í himninum sæluvist.
Mikið lifandi skelfingar ósköp gaman
að vera svolítið hífaður.

4. En ég verð að telja það tryggara
að taka út forskot á sæluna,
Því fyrir því gefst engin garantí,
að hjá guði ég komist á fyllirí.
Mikið lifandi skelfingar ósköp er gaman
að vera svolítið hífaður.

Sigurður Þórarinnsson

Suðurnesjamenn

Sigvaldi S Kaldalóns

1. Sæmd er hverri Þjóð að eiga sægarpa enn.
Ekki var að spauga með Þá Útnesjamenn.
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.
2. Unnur bauð Þeim faðm sinn svo ferleg og há;
kundu Þeir að beita hana brögðum sínum Þá.
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.
3. Kunnur Þeir að stýra og styrk var Þeirra mund:
bárum ristur byrðingarnir ólífustund.
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.
4. Ekki er að spauga með íslenskt sjómansblóð
ólgandi sem hafið og eldfjallaglóð
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.
5. Ásækið sem logi og áræðiðsem brim,
hræðist hvorki brotsjó né bláviðra glym.
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.

6. Gull að í greipar Þeim geigvæna mar
ekki nema ofurmennum ætlandi var.
Sagt hefur Það verið um Suðurnesjamenn:
fast Þeir sóttu sjóinn og sækja henn enn.

Ólína Andrésdóttir

Vísur íslendinga

J. LHeidberg

1. Hvað er svo glatt sem góðra vina fundur,
er gleðin skín á vonarhýrri brá?

Eins og á vori laufi skryðist lundur,
lifnar og glæðist hugarkaetin Þá.

Og meðan Þrúgna gullnu tárin glóa
og guðaveigar lífga sálaryl,

Þá er það víst, að bestu blómin gróa
í brjóstum sem að geta fundið til.

2. Það er svo tæpt að trúá heimsins glaumi,
- Því tárädöggvar falla stundum skjótt
og vinir berast burt með tímans straumi
og blómin fölna á einni hólunótt.

Því er oss best að forðast raup og reiði
og rjúfa hvergi tryggð né vinarkoss,
en ef vér sjáum sólskinsblett í heiði,
að setjast allir Þar og gleðja oss.

Jónas Hallgrímsson

Sanger från Norge

Den glade vandrer

Marsj

1. Den glade vandrer kalles jeg,
for sorgløs går jeg på,
den endeløse landevei.

Der liker jeg å gå.

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ra (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le ra ha-ha-ha-ha-ha-ha

Fal-le-ri (tra-la-la-la-la)

Fal-le-ra (tra-la-la-la-la)

Der liker jeg å gå.

2. Den varme sol, den er min venn,
og regnet er min bror.

Naturen, å jeg elsker den,
all verden er min bror.

Fal-le-ri.....

3. Jeg kaller skogens dyr ved navn,
og alle kjenner meg

Jeg tar dem varsomt i min favn,
og ondskap kjennes ei.

Fal-le-ri.....

4. I grøftens gress jeg tar en hvil
når bonden kjører hjem,
og alle svarer med et smil
når glad jeg hilser dem.

Fal-le-ri.....

5. Den glade vandrer kalles jeg,
for godt er mitt humør.

Må himlen gi meg lov å gå
på veien til jeg dør.

Fal-le-ri.....

Friedr. W. Möller

Trykt med tillatelse av Musikk-Huset forlagA/S, Oslo

**Det var en liten gutt
(Du skal få en dag i mårå)**

Otto Nielsen,

1. Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei.
Hæin skulle tegne Babylon, men lærer'n hæin sa nei,
hæin ød'la hele arket, hæin var tufsete og dom,
men så hørte hæin et sus som over furukrona kom....
Refr.:.....

Du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
og med blanke ark og farjestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil i frå i går,
og da får du det så godt i måra kvell,
og om du itte greie det og æilt er like trist,
så ska du høre suset over furua som sist.
Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
og med blanke ark og farjestifter tel.

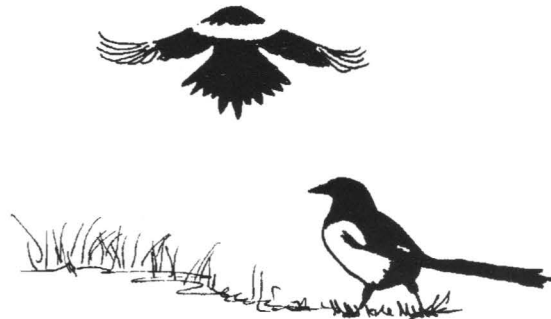
2. Og så vart gutten vaksin, og hæin gikk og var så lei.
Han hadde fridd åt jinta si, men jinta hu sa nei.
Og hæin gret i ville skauen "detti blir min siste dag".
Men da kom det over furua det såmmå linne drag;
Refr.:.....

3. Og nå er guten gift og går og slit som folk gjør flest,
med småbruk oppi Åsmarken der kjærringa er hest.
Og hæin syns det blir for lite gjort og streve titt og trutt
og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt –

Refr.:

Alf Prøysen

Trykt med tillatelse av Musikk-Husets Forlag A/S Oslo

Mot i brystet

J. Nicolaisen

1. Mot i brystet, vett i pannen, stål i ben og armer,
ryggen rak, og blikket fritt, se det er bra!
tåle slit og tåle sludd og tåle frost og varme,
slike gutter det vil gamle Norge ha.
Hold nu taketen der! Intet mudder her!
La dem se vi er av rette slag!
Bare lek? Ja, men av den skal fremtidskrefter vokse;
derfor er det alvor i vår lek i dag.

2. Der hvor lien brattest stuper, setter han utover,
gutten på de glatte ski så spruten står.
Jenten etter! Fæle ting hva slik en unge vover!
Du skal se en vakker dag hun gutten når!
Snø og is og vann, fjell og skog og strand,
der er nok en kan få prøve på.
Ski og skøyter, båt og hjul det er en lyst å bruke
beste kunsten dog på egne ben å stå.

3. Øve, øve, jevnt og trutt og tappert, det er tingen,
alltid bedre! om og om og om igjen!
Født som mester, født som helt, å nei, det ble da ingen.
Mot og kraft det vinnes litt og litt om senn.
Ta nå muntert i! Intet fuskeri!
Er da ikke vi mor Norges børn!
Vi skal lære, vi skal øve, vi skal krefter vinne,
krefter som kan holde ut en alvorstørn.

J. Nicolaisen

Mellan høga fjellen

(Rombaksvisa)

1. Mellan høga fjellen vid Ofotens fjord
skall en by anlågas upi høga nord,
der en järnvåg ifrån Sverige kommer till at tåga fram,
och det bekanta stellet är Wictoriahamn.
2. Banans andra ända det er Luleå,
sedan skall den över høga fjellen gå,
inntil gruvan Lousevara skall den bana stryka fram
över norska grensen till Ofotens hamn.
3. Igjennom öde marker skall den banan gå,
över berg och dalar, över bäck och å,
mychet arbete her bliver, skall de banan färdig få,
för malm skall börja köras nitanhundretvå.
4. Nu om sluskelivet jag her nemna vill,
hur det är vid banan och hur det går till,
knoga hela långa dagen ifrån morgon intil kväll,
sedan får vi bo i våra lufthotell.

5. Lik vilda djur i skogen får vi leva her,
knoga uti storm och snö og regnitt ver,
och de pengar vi förtjener her utav den svenska stat,
bliver intet mer än det går åt till mat.

6. De storgubbar som reste her förbi i stass,
en vinter skulle passa dem att bo bland oss,
finge de nog lära veta vad som slusken frysa får,
i de usla kåtor staten oss består.

7. Uti nordens fjellar ibland is och snö,
mongen höras klaga om sin nöd,
fribilliet vi fik från södern pengar lovas tjena få,
men skall vi koma hem till fots vi måste gå.

8. Och i Rombaksbotten är ett satans pack,
så fort som slusken kommer dit så stjel din black,
för den har man monga gånger sett så stora prov uppå,
kommer man til Botten bör man genast gå.

9. Kommer du til Botten sent om någon kväll,
tag ej då luschi på något lufthotell,
gå ej in på detta stellet det som kallas kuraså,
ej på jokkenborg dit skall du aldrig gå.

10. Och på fryseriet der är värst av alt,
dit bör ej slusken gå för der er rysligt kalt,
bättre är att bo på gatan än i sådan kalla hus,
ochså slipper man bli upp spist utav lus.

11. Och i Rombaksbotten är ett koloni,
som lever blott av slusken detta kan man se,
för der langes, stjels och plundras på flera sorters vis,
och det jelpar ej fast än der fins polis.

12. Och nu så jag sluta med min enkla sång,
och bjuda få farvel och så på sama gång,
för nu har jag intet mera att i visan skriva her,
och vad jag skrivit har att alt en sanning er.

13. Fem og tjuga öra koster visan min,
och jag bjuder nu en var att köpa den,
sedan får ni något sjunga om ni har et gladligt mod,
sång fördriver tiden, friskar upp dit blod.

Vi vandrer med freidig mot

J.V Wehrli

1. Vi vandrer med freidig mot,
vårt sinn er lett og rapp vår fot,
i høyden oppad, på fjellet,
i dypet, ved fossevelet,
la veien gå hvorhen den vil,
vi vandrer frem med sang og spill.

2. Her er vi i Guds natur!
Som bekken vill i fjellets ur
så stevner vi ferem på ferden,
ti åpen oss ligger verden.
Og derfor vi som fuglen glad
vil juble høyt i sky vårt kvad.

3. Vi er jo en lystig flokk,
av mål og sanger har vi nok.
La storme kun ut på fjorden,
la true med lyn og torden!
Vi fukter strupen på vår gang
og hilser fjell og fjord med sang.

Henrik Ibsen

*Sånger
från
Sverige*

En sjöman älskar havets våg

Amerikansk marschvisa

1. En sjöman älskar havets våg ,
ja, vågornas brus,
när stormen skakar mast och tåg.
Hör stormarnas sus!

Farväl , farväl , förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen!

2. Jag avsked tar av vännen kär
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.

3. Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.

4. Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn
vid vågornas brus.
”Kom snart tillbaka i min famn
från stormarnas sus!”

5. Med tåren uppå snövit kind
hör vågornas brus
den stelnar av den kalla vind,
av stormarnas sus.

6. Min trogna flickas varma kyss
hör vågornas brus
för sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus!

7. Där står hon än på stranden grön
vid vågornas brus.
Och ber till Gud för mig en bön
ur stormarnas sus.

Ossian Limborg

Midsommarblomster

Lille Bror Söderlundh

**1. Hur skall jag få veta om du håller av mej eller ej,
när du aldrig säger, att du älskar mej?**

**Bara det blir sommar får jag svar, kära lilla du,
ty då ska jag spörja blommorna de sju.
Midsommarnatten plockar jag klöver och timotej,
karibacka och ängsull och blyga förgätmigej,
blåklockor och violer, och sen drömmer jag om dej,
och då vet jag att du älskar blott mej.**

**2. Nog har jag förklarat, att du är min egen hjärtevän
lovat dig min trohet om och om igen.
Men kan hända att nån gång ibland tvivlar du ändå.
Bara det blir sommar ska du visshet få.
Midsommarnatten plockar du klöver och timotej,
karibacka och ängsull och blyga förgätmigej,
blåklockor och violer, och sen drömmer du om mej,
och då vet du att jag älskar blott dej.**

Einar Molin

Copyright AB Musikförlaget, Stockholmtryckt med
tillstånd av Ehrlingförlagen AB Stockholm

Bort allt vad oro gör

Carl Michael Bellman,

**1. Bort allt vad oro gör,
bort allt vad hjärtat kväljer!
Bäst att man väljer
bland dessa buteljer
sin maglikör.
Granne! gör du just som jag gör,
vet denna oljan ger humör.
Vad det var läckert!
Vad var det? Rhenskt Bläckert?
Oui, Monseigneur.**

**2. Bort allt vad oro gör,
allt är ju stoft och aska.
Låt oss bli raska
och tömma vår flaska
bland bröderna.
Granne! gör du just som jag gör,
vet denna oljan ger humör.
Vad det var mäktigt!
Va' va' det? Jo, präktigt.
Mallaga – ja.**

Carl Michael Bellman

Här är gudagott att vara

Gunnar Wennerberg

Här är gudagott att vara.
O, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara,
se, hur gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjäriln prålar,
lärkan slår i skyn sin drill,
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

Gunnar Wennerberg

Nu går sista visan

Carl Anton Axelsson

Nu går sista visan
dej vill jag sjunga för,
vi behöver varandra,
du och jag och dom andra,
som står utanför.
Låt den sista strofen
bli till en sång vi minns,
tack för att jag får ha dej,
tack för att alla finns.

Carl Anton Axelsson

Tryckt och kopierat med tillstånd av Warner/Chappell
Music Scandinavia AB juni 1996.

NYCOMED